

50

68

60

64

40

La Galeria

73 LITERATURA

**Entrevista a
Antoni Espí Cardona**

74 LITERATURA

Recuperació d'una delícia
Joan Daniel Bezsonoff

75 MÓN EDITORIAL

76 MÚSICA

**La rebel·lió urgent pel camí
de l'electrònica**
Xavier Aliaga

77 CINEMA

L'esperit del Garraf
Àlex Gorina

78 TEATRE

Déus i titans d'Europa
Francesc Foguet i Boreu

79 ART

L'art de la fuga
Ricard Mas Peinado

80 TELEVISIÓ

Zombis
Toni de la Torre

81 GASTRONOMIA

**El Champagne fa més bella
la dona?**
Jaume Fàbrega

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Carrers i urnes

Els carrers de Barcelona han tornat a omplir-se una vegada més d'una gentada alegre, cívica, familiar i constructiva que ha tornat a expressar la força de l'independentisme. Aquesta vegada els responsables de l'Assemblea Nacional Catalana havien obert el ventall. Si l'any passat Carme Forcadell avisava que els participants de la V serien comptats com a independentistes, enguany Jordi Sánchez demanava la presència i el suport de tots aquells que comparteixen l'anhel que Catalunya pugui decidir, sense que necessàriament i explícitament estiguin a favor de la independència. Però, malgrat les intencions inclusives dels organitzadors, la Via Lliure que divendres va reventar de participació la Meridiana de Barcelona no deixava lloc ni a dubtes ni a ambigüitats. Els centenars de milers de persones que van travessar la ciutat van expressar clarament el seu compromís amb la independència. Així ho especificaven lemes i crits compartits per la immensa majoria.

De fa quatre anys alguns dels organitzadors de les grans manifestacions de la Diada han expressat amb ingenuïtat que "aquesta serà la darrera". Uns altres ho han desitjat amb més ironia i bon humor que certesa. Resignats a repetir-les tantes vegades com calga. La veritat és que l'independentisme popular, el que s'enrama pels carrers, ha demostrat que és indiscutiblement hegemònic quantitativament. Potser per això de vegades confon la força numèrica de les grans concentracions i manifestacions amb la representació parlamentària. Fins ara el sobiranisme era majoritari a Catalunya. Els diputats de Convergència i Unió, Esquerra Republicana i la CUP, sovint amb el suport dels d'Iniciativa i Esquerra Unida i Alternativa, sumaven grans majories absolutes. Però ara les opcions s'han decantat i l'aritmètica podria ser una altra.

Així ho han anat expressant les diferents enquestes sobre intenció de vot. La majoria donen la victòria electoral amb contundència a Junts pel sí, però sense arribar a la majoria absoluta. Una majoria que només aconsegueix, de vegades per pèls, amb el suport dels diputats de la CUP. Però les enquestes no omplen urnes. El dia 27 quedarà clar la força real de les opcions independentistes. Més enllà dels carrers. Aquesta serà la prova real. La que permetrà que el procés sobiranista encarrile el país cap a la independència. Com més superen aquestes opcions la majoria absoluta, més legitimitat tindran per fer-ho. I al davant aquestes dues setmanes no només tindran els partits contraris a la independència, tan contradictoris entre ells, sinó la força d'un Estat que comença a reaccionar dramàticament al desafiament que creu que ha de doblegar per la força.